

فرراری تولید کننده‌ی اتومبیل‌های اسپرت در "مارانلو" ایتالیا واقع شده است. بنیانگذار آن "انزو فرراری" در سال ۱۹۲۸ بود که نام "سکودریا فرراری" را برای تشکیلات برگزید و با هدف حمایت رانندگان و تولید کنندگان اتومبیل‌های مسابقه وسایط نقلیه‌ی عادی از سال ۱۹۴۷ آغاز به کار نمود. در سرتاسر تاریخچه، شرکت به دلیل حضور بی‌وسه در مسابقات اتومبیلرانی به ویژه فرمول یک، که موفقیت‌های بزرگی هم در آن کسب کرده، مورد توجه قرار داشته است.

ساختار شرکت

موسسه در ابتدا تحت سرپرستی "انزو فرراری" به صورت تشکیلاتی مستقل آغاز به کار کرد. طی دهه‌ی ۱۹۶۰، با معضلات مالی مواجه گردید و "انزو فرراری" قصد خود را برای فروش اعلام کرد. اعلام آمادگی از سوی شرکت "فورد موتور" در مقابل پیشنهاد گروه فیات رد شد، و فیات رسماً اداره بخش اتومبیل‌های اسپرت را در سال ۱۹۶۹ به دست گرفت. "انزو فرراری" نظارت بر شاخه‌ی مسابقات را تا زمان مرگش در سال ۱۹۸۸ در سن ۹۰ ادامه داد. فرراری در حال حاضر زیر مجموعه‌ی گروه فیات محسوب می‌شود. در سال ۲۰۰۷، مجله‌ی تایمز اقتصادی فرراری را در فهرست ۱۰۰ مکان مطلوب کاری در اروپا قرار داد.

تاریخچه

واقعیت این بود که "انزو فرراری" هرگز زمان افتتاح شرکت "سکودریا فرراری" سال ۱۹۲۹ در "مودنا" و در مقام حامی رانندگان آماتور قصد ساخت اتومبیل‌های جاده‌ای را در سر نداشت. فرراری تا سال ۱۹۲۸ رانندگان متعددی را برای آلفا رومئو آماده کرد و در مسابقات شرکت داد تا بالاخره به سرپرستی بخش مسابقات استخدام شد.

در ۱۹۴۱، آلفا رومئو از سوی دولت بنیتو موسولینی توقیف شد. شاخه‌ی "انزو فرراری" به قدر کافی کوچک بود تا از این موضوع تأثیر نگیرد. از آن جایی که او برای ۴ سال تحریم شده بود، پس "سکودریا" به طور خلاصه تبدیل به "آتو اویو کاستروزیونی فرراری" شد که به ظاهر ابزار اتومبیل و ضامنه‌ی هواپیما تولید می‌نمود. این موسسه به نام SEFAC^۶ هم شهرت داشت، فراری در حقیقت فقط یک اتومبیل مسابقه‌ی یعنی "تیپو ۸۱۵" را در خارج دوران رقابت، تولید نمود.

اولین ماشین واقعی فرراری بانام "میل میگلا" در ۱۹۴۰ ساخته شد، اما به دلیل جنگ دوم جهانی چندان حضوری در مسابقات نیافت. در سال ۱۹۴۳ فرراری به "مارانلو" مکان فعلی خود نقل مکان کرد. کارخانه‌ی مذکور در سال ۱۹۴۴ توسط متفقین بمباران شد و دوسال بعد با پایان جنگ بازسازی گردید و کم کم تولید اتومبیل‌های عادی (جاده‌ای) را هم به تولیداتش افزود، آنگاه نخستین خودرو در ۱۹۴۷ با نام S ۱۲۵ وارد بازار شد و جالب اینکه زمانی که ماشین‌های سریع و زیبایی فرراری شهرت یافتند او همچنان هیجان و رغبتی به مشتریان نداشت. در سال ۱۹۸۸، ارائه‌ی فرراری "F۴۰" تحقق پیدا کرد، این مدل بحث انگیزترین اتومبیل اسپرتی بود که تا آن تاریخ یعنی یکسال قبل از مرگ انزو فرراری عرضه گردید. در ماه می ۲۰۰۹، یک اتومبیل فرراری "تستا روسا ۲۵۰" متعلق به سال ۱۹۵۷^۹ در یک مزایده به مبلغ ۱۲/۱ میلیون دلار به فروش رسید که رکوردی جهانی برای گرانترین اتومبیل محسوب می‌شد. از همان آغاز، شرکت فرراری درگیر موتور اسپرت بود، که حاصلش شرکت در طیفی متنوعی از رقابت‌ها شامل فرمول یک و مسابقه اتومبیل‌های اسپرت از طریق شاخه‌ی اسپرت "سکودریا" و همچنین تولید خودرو و موتور برای سایر گروه‌ها بود.

در ۱۹۴۰، AAC ۸۱۵، اولین مدل مسابقه‌ای طراحی شده توسط انزو فرراری بود که علامت فرراری بر آن نشد. به این ترتیب گروه فرراری تماماً در مسابقات فرمول یک شرکت جست و نخستین گروه شرکت کننده در قهرمانی جهان از زمان افتتاح در ۱۹۵۰ به شمار می‌رود.

ورزش‌ها و مسابقات

در ۱۹۴۹، لوویجی جینتی^{۱۰} اولین موتور اسپرت فرراری را در مسابقات راند. فرراری عزم نمود تا سال‌های اولیه‌ی قهرمانی اتومبیل‌های اسپرت جهان را که سرآغازش از ۱۹۵۳ بود، با پیروزی در ۷ دوره‌ی پیاپی از ۹ دوره‌ی آغازین از آن خود کند.

تاکنون تیم فرراری نه تنها موفق‌ترین گروه‌های شرکت کننده در مسابقات قهرمانی جهان بوده بلکه تقریباً تمامی رکوردهای رقابت مشابه، به این گروه تعلق دارد.

اتومبیل‌های جاده‌ای

"دینو"^{۱۱} اولین فرراری با موتور متوسط بود. این طراحی در اغلب خودروهای فرراری در دهه‌ی ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ مورد استفاده قرار

گرفت. مدل‌های V۶ و V۸ فرراری بیش از نیمی از کل محصولات شرکت را تشکیل می‌دادند.

اتومبیل‌های برتر

عالی‌ترین تلاش‌های شرکت در بازار اتومبیل‌های برتر تجلی یافت. شاید بتوان GTO ۲۵۰ را اولین در مجموعه‌ی فرراری‌های برتر شناخت که به "انزو فرراری" و "FXX" توسعه پیدا کرد.

اتومبیل‌های خاص و آزمایشی

فرراری شماری از اتومبیل‌های آزمایشی و نمونه را نظیر فرراری مایتوس^{۱۲} تولید کرده است. در حالی که برخی از آن‌ها کاملاً رادیکال هستند همچون فرراری مودولو^{۱۳} که هرگز هم قصد تولید انبوه آن نبوده، سایر مدل‌ها مانند همین فرراری مایتوس عناصری را نمایش داده اند که بعدها در مدل‌های تولید شده مورد بهره برداری قرار گرفته‌اند. جدیدترین اتومبیل آزمایشی از این دست فرراری آسکاری^{۱۴} بوده که در سال ۲۰۰۵ به نمایش درآمده است.

لوگوی فرراری

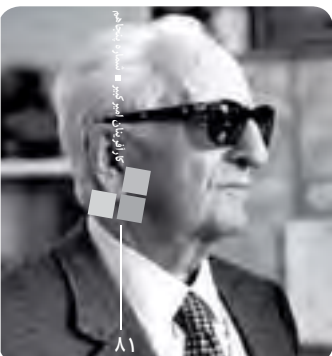
سمبل مشهور تیم مسابقه‌ی فرراری یک اسب نر سیاه رنگ به روی یک سپر زرد رنگ است، که معمولاً با حروف S و F (به جای سکودریا فرراری)، با سه نوار سبز، سفید و قرمز (رنگ‌های ملی ایتالیا) در بالا کامل می‌شود. ماشین‌های سواری عادی دارای یک نشان مثلث روی کاپوت می‌باشند و لوگوی مسابقه، البته به طور انتخابی، به شکل سپر بر طرفین ماشین نزدیک درهای جلو نصب می‌گردد.

بخش بازرگانی

فرراری یک بخش بازرگانی را، با ارائه‌ی طیفی از محصولات غیر مرتبط با خودرو، مدیریت می‌نماید که تحت برند فرراری تولید می‌شوند و از این مجموعه فرآورده‌ها می‌توان به عینک، خودکار، مداد، کالاهای الکترونیکی، عط، لباس، دوجرخه، ساعت، موبایل و حتی نوت بوک اشاره نمود. موزه‌ای نیز از محصولات فرراری در حال حاضر در "مارانلو" به نام گالری فرراری گشایش یافته که اتومبیل‌های مسابقه و سواری عادی و بسیاری از اقلام دیگر که طی دوران فعالیت در تشکیلات ساخته شده را به معرض نمایش عمومی گذارده است. بازه شرکت طی سال گذشته ۹۲۱/۱ میلیون یورو و تعداد کارمند ۹۲۶/۲ اعلام گردیده است.

- 1- Maranello
- 2- Enzo Ferrari
- 3- Scuderia Ferrari
- 4- Modena
- 5- Auto Avio Costruzioni Ferrari
- 6- Scuderia Enzo Ferrari Auto Corse
- 7- Tipo 815
- 8- Mille Miglia
- 9- Testa Rossa
- 10- Ferrari Mythos
- 11- Ferrari Modulo
- 12- Ferrari Ascari

منبع: en.wikipedia.com

انزو فرراری

دینو فرراری و انزو فرراری

انزو فرراری جوان